mien Skyld. Vi opdrager en Underklasse, fra hvis triste Barndom Utilfredsheden spirer frem. Thi kun Lys giver Lykke, kun Glæde gør god. Og der bliver paa Hjemmene Raad til saa faa og smaa Fornøjelser, ogsaa af dem, Sundhed og almindelig Udvikling kunde kræve: Udflugter til Musæer, Kirker, Slotte eller naturskønne Steder, — Feriekolonier for de svagelige i hvert Fald — Sport og Gymnastik som nævnt. I England har Opdragelsesanstalterne Sportskampe og Gymnastikkonkurrence med andre Skolers Elever. Tænk hvilken Højnelse af Selvfølelsen en vunden Sportssejr maa betyde! Der er ganske vist ogsaa hos os dem, der lader deres Plejebørn tumle sig paa lignende Maade med Byens eller Omegnens Børn. Men flere klager over, at Hjemmenes Børn betragtes som ringere end de andre. De har ligesom et Stempel paa sig, hvad endnu mere gælder Anstalternes.

For foreløbig at samle Resultaterne: Hovedmaalet for Arbejdet for forsømte, ulykkelige og vanskelige Børn er at give dem et Hjem. »Hjemmet er Barnets naturlige Voksested«. Og »Hjemfølelsen er af den højeste sociale Værdi«. Det er dernæst disse Børns Ret at faa det, som ethvert godt Hjem giver sine Børn: Lejlighed til fuldt at udvikle deres Evner og Anlæg — og hvad en kalder »ethvert Barns Fødselsret: et Par Moderarme om dets Hals og et Moderhjerte nær dets eget«, — en Beskytter og et Tilflugtssted, hvor man mindre spørger om dets Pligt end om dets Ret.

(Fortsættes.)

Kvindernes Valgretsfest paa Raadhuset.

Man har anmodet mig om med et Par Ord at give et lille Indtryk af denne omstridte Fest; noget Referat er der ikke Tale om — det læstes jo Dagen efter i alle Dagbladene.

Det forekommer mig, at der var Stemning — Feststemning over det Hele; særlig er jeg sikker paa, at den Skare af gamle Arbejdere for Kvindens Valgret, som flokkedes der, har følt dette.

Frygten for, at Talerne ikke skulde høres, faldt straks bort; næsten hvert Ord kom til sin Ret. Fru Norries Velkomstord — »Fru Jutta«s varme, begejstrede Tale, Fru Salicaths overordentlig velformede, og over Billedet af et Hus under Opførelse byggede Foredrag, Frøken Falbe-Hansens klare, kølig-forstandige, med fin og sikker Kunst udformede Tale og endelig Fru Elna Munchs smeldende Ord med den stærke — for Tilfældet vel stærke Kolorit — alt trængte det gennem Øret og greb Sindene hver med sin Tone.

Ved de overordentlig nydelig smykkede Borde tog den private Oprømthed ganske Luven fra de officielle Taler, som jo paa Grund af den spredte Dækning — i to Gallerier — som de lokale Forhold havde nødvendiggjort, kun hørtes af ganske faa. Med sikker Takt forlagde Fru Ateline Lund derfor ogsaa Scenen for de sidste Taler til den store Hal, hvor Kaffen serveredes, medens Anne Bruun talte for Danmark og Eline Hansen for Kommunalbestyrelsen. En improviseret Svingom vakte en Del Forargelse hos nogle, fornøjede andre; da den kom ganske af sig selv, baaret frem af den oprømte Stemning, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke forstaa Forargelsen.

Derimod deler jeg med mange andre Sorgen over de socialdemokratiske Kvinders Udeblivelse; vi havde saa inderlig gerne set dem iblandt os, men de har ikke ment at burde skelne mellem den Lov, som de er misfornøjet med som Helhed, og d e n D e l a f d e n, som sletter Skellet mellem Kønnene, og som de sikkert glæder sig over saavel som alle andre Kvinder, der har kæmpet for »Lige Ret for Mand og Kvinde« — denne Del af Loven, som var den eneste og egentlige Grund til Festens Afholdelse.

Marie Luplau.

Telegrammer.

Dels før Festen og dels til denne er der fra Indland og Udland kommet en Del Telegrammer, af hvilke nedenstaaende er kommen til Redaktionens Kundskab.